

Byla C-436/06

Per Grønfeldt ir Tatiana Grønfeldt

prieš

Finanzamt Hamburg – Am Tierpark

(Finanzgericht Hamburg prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Apmokestinimas – Pajamų mokesčiai – Nacionalinės teisės aktai, susiję su pelno, gauto pardavus kapitalo bendrovės dalis (akcijas), apmokestinimu“

Sprendimo santrauka

Laisvas kapitalo judėjimas – Apmokestinimas – Mokesčių teisės aktai – Pajamų mokesčiai

(EB 56 straipsnis)

EB 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos pelnas, gautas atitinkamais metais pardavus kitoje valstybėje narėje įsteigtos kapitalo bendrovės akcijas, apmokestinamas net, jei pardavėjas per ankstesnius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai turėjo mažiausiai 1 % bendrovės kapitalo, nors pelnas iš šioje valstybėje narėje įsteigtos neribotai pelno mokesčių apmokestinamos kapitalo bendrovės akcijų pardavimo tokiomis pačiomis sąlygomis tais pačiais metais apmokestinamas, tik jei turėta didelė, t. y. mažiausiai 10 %, kapitalo dalis.

Iš tiesų, toks kapitalo investavimo vieta pagrįstas nevienodas vertinimas atgrasina akcininką nuo savo kapitalo investavimo į kitoje valstybėje narėje įsteigtą bendrovę ir, be to, sukelia ribojamąjį poveikį kitose valstybėse narėse įsteigtomis bendrovėms, nes joms sudaro kliūtį pritraukti kapitalą iš atitinkamos valstybės narės. Šiuo požiūriu nesvarbu, kad nevienodas požiūris egzistavo tik ribotą laikotarpį, nes vien ši aplinkybė nepanaikina galimybės, kad dėl nevienodo požiūrio gali atsirasti sunki pasekmė ir kad taip būtų iš tikrųjų ribojamas laisvas kapitalo judėjimas.

Toks nevienodas vertinimas negali būti pateisintas būtinybe užtikrinti visa apimantį apmokestinimą, kuris susijęs su mokesčių sistemos vientisumo užtikrinimu, nes akcininko atveju neegzistuoja tiesioginis aptariamų mokesčių lengvatos ir tokios lengvatos kompensavimo ryšys taikant tam tikrą mokestį. Be to, panašu, kad minėtas nevienodas vertinimas negali būti pagrįstas diskrecija, kurią turi valstybės narės įgyvendindamos pereinamojo laikotarpio sistemą siekiant ilgam laikui įtvirtinti nacionalinį bendrovės pelno mokesčių sistemos suderinamumą su Bendrijos teise ir panaikinti galimo diskriminavimo atvejus. Iš tiesų, šios diskrecijos ribas lemia pagrindiniai laisvė, o ypač laisvo kapitalo judėjimo, laikymasis. Net jei pereinamojo laikotarpio sistema, kalbant apie pelno, gauto pardavus bendrovės rezidentų akcijas, apmokestinimą, gali būti paaiškinama teisėtu siekiu užtikrinti darną perėjimą nuo ankstesnės sistemos prie naujos, tokia aplinkybė savaime neleidžia pateisinti nevienodo vertinimo, kuriuo sudaromos mažiau palankios pelno, gauto pardavus bendrovei ne rezidentų akcijas, apmokestinimo sąlygos.

(žr. 14–15, 26–27, 32–33, 35 punktus ir rezoliucinę dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2007 m. gruodžio 18 d.(*)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Apmokestinimas – Pajamų mokesčiai – Nacionalinės teisės aktai, susiję su pelno, gauto pardavus kapitalo bendrovės dalis (akcijas), apmokestinimu“

Byloje C-436/06

dėl 2006 m. rugsėjo 20 d. *Finanzgericht Hamburg* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. spalio 23 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Per Grønfeldt,

Tatiana Grønfeldt

prieš

Finanzamt Hamburg – Am Tierpark,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans (pranešėjas), teisėjai L. Bay Larsen, K. Schiemann, P. Kūris ir C. Toader,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2007 m. rugsėjo 27 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- P. ir T. Grønfeldt, atstovaujantį mokesčių konsultanto A. Mutscher,
- *Finanzamt Hamburg – Am Tierpark*, atstovaujamos patarėjo B. Fiedler,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Georgiadis ir O. Patsopoulou bei I. Pouli,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir G. Wilms,

atsižvelg?s ? sprendim?, priimt? susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrin?ti byl? be išvados,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? susij?s su EB 56 straipsnio aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrin?jant gin?? tarp P. ir T. Grønfeldt ir *Finanzamt Hamburg – Am Tierpark* (toliau ? *Finanzamt*) d?l pelno, gauto pardavus dviej? pagal Danijos teis? veikian?i? bendrovi? akcijas, apmokestinimo Vokietijoje.

Nacionalin?s teis?s aktai

3 Kaip išplaukia iš prašymo priimti prejudicin? sprendim?, 1999 m. kovo 24 d. redakcijos Pajam? mokes?io ?statymo (*Einkommensteuergesetz*) (BGBl. 1999 I., p. 402) 17 straipsnis prie pajam? iš verslo priskiria ir peln?, gaut? pardavus kapitalo bendrov?s akcijas, jei pardav?jas per pastaruosius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai tur?jo didel?, t. y. mažiausiai 10 %, kapitalo dal?.

4 Pagal Pajam? mokes?io ?statymo, iš dalies pakeisto 2000 m. spalio 23 d. ?statymu d?l mokes?i? sumažinimo 2001/2002 (*Steuersenkungsgesetz 2001/2002*) (BGBl. 2000 I, p. 1433, toliau ? naujoji *Einkommensteuergesetz* redakcija), 17 straipsn? pajamoms iš verslo taip pat priskiriamas pelnas, gautas pardavus kapitalo bendrov?s akcijas, jei pardav?jas per pastaruosius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai tur?jo mažiausiai 1 % kapitalo.

5 Iš naujosios *Einkommensteuergesetz* redakcijos 17 straipsnio taikymo nuostat?, t. y. naujosios *Einkommensteuergesetz* reakcijos 52 straipsnio 1 dalies ir Pajam? mokes?io ?statymo, iš dalies pakeisto 2000 m. gruodžio 19 d. ?statymu d?l mokes?i? sum? euraiš apvalinimo (*Steuer-Euroglättungsgesetz*) (BGBl. 2000 I., p. 1790), 52 straipsnio 34a dalies išplaukia, kad parduodant bendrovi?, kurios n?ra neribotai apmokestinamos pelno mokes?iu, akcijas, taigi ir parduodant užsienio kapitalo bendrov?s akcijas, naujosios *Einkommensteuergesetz* redakcijos 17 straipsnis, neatsižvelgiant ? kitas s?lygas, buvo taikomas jau nuo 2001 mokes?ini? met?. Neribotai pelno mokes?iu apmokestinam? bendrovi?, kaip paprastai yra pagal Vokietijos teis? veikian?i? bendrovi? atveju, akcij? pardavimui naujosios *Einkommensteuergesetz* redakcijos 17 straipsnis buvo taikomas tik nuo 2002 mokes?ini? met? ir tod?l 2001 m. gautas pelnas pardavus akcijas buvo apmokestinamas, tik jei pardav?jas tur?jo mažiausiai 10 % kapitalo.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

6 Iš nutarties d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? išplaukia, kad P. Grønfeldt kaip akcininkas tur?jo atitinkamai 2,1 % ir 2,5 % dviej? pagal Danijos teis? veikian?i? bendrovi? *Navision Software A/S* ir *WISEhouse Denmark A/S* kapitalo.

7 2001 m. jis pardav? didel? ši? akcij? dal?. Taip jis gavo pelno iš parduot? *Navision Software A/S* bendrov?s akcij? ir nedideli? nuostoli? d?l bendrov?s *WISEhouse Denmark A/S* akcij? pardavimo.

8 2003 m. balandžio 10 d. pranešime apie pajamų mokestį *Finanzamt*, remdamasi naujosios *Einkommensteuergesetz* redakcijos 17 straipsniu, įvertinusi iš minėtų pardavimų gautą pelną ir patirtus nuostolius, nustatė 2 021 287 DM pelną. Vėliau sutuoktiniai P. ir T. Grønfeldt pateiktas administracinis skundas dėl šio apmokestinimo buvo atmestas.

9 Todėl sutuoktiniai P. ir T. Grønfeldt šį apmokestinimą apskundė prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

10 Jų nuomone, pelno, gauto pardavus turėtas užsienio kapitalo bendrovės akcijas, kai turima šios bendrovės kapitalo dalis yra mažiausiai 1 %, ir pelno, gauto pardavus turėtas Vokietijos kapitalo bendrovės akcijas, kai turima kapitalo dalis siekia 10 %, apmokestinimas sudaro nevienodą požįrį, be kita ko, pažeidžiant EB 56 straipsnyje numatytą laisvo kapitalo judėjimo principą.

11 Prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pritarė abejonoms, kurias išreiškė *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) 2006 m. vasario 14 d. Nutartyje VIII B 107/04, dėl naujosios *Einkommensteuergesetz* redakcijos 17 straipsnio suderinamumo su laisvo kapitalo judėjimo principu.

12 Manydamas, kad jo nagrinėjamai bylai išspręsti būtinas Bendrijos teisės išaiškinimas, *Finanzgericht Hamburg* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar su EB 56 straipsniu dėl laisvo kapitalo judėjimo suderinama tai, kad pelnas iš užsienio kapitalo bendrovės akcijų pardavimo 2001 m. turėjo būti apmokestintas jau tuo atveju, jei pardavėjas per pastaruosius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai turėjo mažiausiai 1 % bendrovės kapitalo, o pelnas iš neribotai pelno mokesčiu apmokestinamos (Vokietijos) kapitalo bendrovės akcijų pardavimo tokiomis sąlygomis 2001 m. buvo apmokestinamas, tik jei buvo turėta didelė bendrovės kapitalo dalis, t. y. mažiausiai 10 %“

Dėl prejudicinio klausimo

13 Kaip išplaukia iš nutarties pateikti prašymu priimti prejudicinį sprendimą, 2001 m. pelnas, gautas pardavus užsienio kapitalo bendrovės akcijas, buvo apmokestinamas, jei kapitalo dalis siekė 1 %. Tačiau tais pačiais metais, esant tokioms sąlygoms, pelnas, gautas pardavus pagal nacionalinę teisę veikiančios bendrovės akcijas, buvo apmokestinamas tik tuomet, kai ši dalis siekė 10 %.

14 Toks kapitalo investavimo vieta pagrįstas nevienodas požįris atgrasina akcininką nuo savo kapitalo investavimo į kitoje valstybėje narėje steigtą bendrovę ir taip pat sukelia ribojamąjį poveikį kitose valstybėse narėse steigtomis bendrovėms, nes jis joms sudaro kliūtį pritraukti kapitalą iš Vokietijos (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 166 punktą).

15 Šiuo požįriu nesvarbu, kad nevienodas požįris egzistavo tik ribotą laikotarpį. Iš tiesų vien ši aplinkybė nepanaikina galimybės, kad dėl nevienodo požįrio gali atsirasti sunki pasekmė, kaip parodo ir pagrindinės bylos aplinkybės, ir kad taip būtų iš tikrųjų ribojamas laisvas kapitalo judėjimas.

16 Kad toks nevienodas požįris būtų suderinamas su EB sutarties nuostatomis, susijusiomis su laisvu kapitalo judėjimu, reikia, kad jis būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba būtų pateisinamas privalomais bendrojo intereso pagrindais (minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*

167 punktas).

17 *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybės teigimu, pagrindinėje byloje nagrinėjamoje nevienodą požiūrą lemia pereinamasis laikotarpis, kuriam įgyvendinti valstybei narei reikėjo tam tikros veikimo laisvės, siekiant ilgam laikui nustatyti Vokietijos bendrovės pelno mokesčio sistemos suderinamumą su Bendrijos teise ir pašalinti galimus diskriminavimo atvejus. Tiksliau kalbant, siekiant nustatyti vienodą mokesčių naštą Vokietijoje ir užsienyje atliktoms investicijoms, Vokietijos pelno mokesčio sistemoje visiškos atskaitos procedūra buvo pakeista 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūra.

18 Dėl visiškos atskaitos procedūros Vokietijos vyriausybės teigia, kad kapitalo bendrovė iš principo buvo apmokestinama 40 %. Pelnas, kurį ji paskirstė savo akcininkams, buvo apmokestinamas tik 30 %. Akcininkas turėjo dar kartą sumokėti mokestį nuo paskirstyto pelno pagal savo asmeninį apmokestinimo tarifą. Tačiau jis iš savo mokesčių skolos galėjo išskaičiuoti kapitalo bendrovės Vokietijoje jau sumokėtą pelno mokestį. Taip buvo išvengiama dvigubo pelno apmokestinimo.

19 Tačiau, kalbant apie 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūrą, tos pačios vyriausybės teigimu, kapitalo bendrovės pelnas mokestiniais metais po 2000 m. gruodžio 31 d. apmokestinamas tik vienu 25 % dydžio mokesčiu, neatsižvelgiant į tai, ar ji paskirsto pelną savo akcininkams. Dividendus gaunantis akcininkas daugiau nebegali atskaičiuoti pelno mokesčio. Tačiau jis privalo deklaruoti tik pusę dividendų kaip pajamas iš kapitalo, o kita pusė atleidžiama nuo mokesčio. Šis režimas lygiagrečiai taikomas dividendų ir pardavimo pelno apmokestinimui.

20 Tos pačios vyriausybės teigimu, taikant 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūrą, viso kapitalo bendrovės pelno apmokestinimas, priešingai nei per visiškos atskaitos procedūrą, pagal kurį visas pelnas buvo apmokestinamas dar bendrovės lygmeniu, pasiekiamas tik suderinus pelno apmokestinimą bendrovės lygmeniu ir pusės dividendų apmokestinimą akcininko lygmeniu.

21 Toks derinimas, kuris, Vokietijos vyriausybės teigimu, užtikrina visišką apmokestinimą, būtų sutrikdytas, jei išliktų nepakeista 10 % procentinė kapitalo dalis, kuri akcijų pardavimo atveju lemia apmokestinimą. Šiuo atveju akcininkas, turintis mažiau nei 10 % dalį, iš esmės galėtų be mokesčio parduoti savo dalį po to, kai bendrovė kelis metus kaupė nepaskirstytą pelną.

22 Be to, *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė patikslina, kad su 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūra susijusi naujoji sistema dividendus paskirstančios bendrovės lygmeniu iš principo pradėta taikyti nuo 2001 metų. Tačiau akcininko lygmeniu 2001 m. dar buvo taikyta visiškos atskaitos procedūra, jei pajamos iš dividendų buvo pagrįstos įprastu bendrovės rezidentų pelno už 2000 metus paskirstymu. Tačiau užsienio dividendų gavėjams 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūra buvo taikyta be pereinamojo laikotarpio, nes pagal anksčiau taikytą teisę jiems nebuvo taikoma visiškos atskaitos procedūra.

23 Šiuo požiūriu, kalbant apie klausimą, ar nevienodas požiūris, kaip yra pagrindinėje byloje, susijęs su objektyviai panašiomis situacijomis, reikia palyginti situaciją, kurioje bendrovės ne rezidentų akcijų turintis akcininkas buvo 2001 m., su situacija, kurioje tais pačiais metais buvo bendrovės rezidentų akcijų turintis akcininkas. Todėl, priešingai nei tvirtina Vokietijos vyriausybė, situacijos, kurioje buvo bendrovės ne rezidentų akcijų turintis akcininkas iki 2001 m., ir tariamai palankesnės situacijos, kurioje jis atsidūrė nuo šio metų, palyginimas nėra reikšmingas.

24 Tačiau, kadangi 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčio procedūra buvo įvesta siekiant panaikinti galimą diskriminaciją tarp investicijų bendroves rezidentės ir investicijų bendroves ne

rezidentės, kaip tvirtina pati Vokietijos vyriausybė, negintytina, kad šie dviejų tipų bendrovių akcininkai, kiek tai susiję su apmokestinimo ribų taikymu tokiaame kontekste, koks nagrinėjamas pagrindiniame byloje, yra objektyviai panašioje situacijoje.

25 Todėl reikia išnagrinėti, ar nevienodas požiūris, koks yra pagrindiniame byloje, pateisinamas privalomu bendrojo intereso pagrindu.

26 Pirmiausia, kalbant apie argumentą dėl bėtinybės užtikrinti visišką apmokestinimą, reikia konstatuoti, kad jis susijęs su argumentu dėl mokesčių sistemos vientisumo.

27 Tačiau kaip nurodo ir *Bundesfinanzhof* minėtoje Nutartyje VIII B 107/04, kuria remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nevienodas požiūris, koks yra pagrindiniame byloje, negali būti pateisintas bėtinybe užtikrinti mokesčių sistemos vientisumą, nes akcininko, kaip antai P. Grönfeldt, atveju neegzistuoja tiesioginis aptariamų mokesčių lengvatos ir tokios lengvatos kompensavimo ryšys taikant tam tikrą mokestį (šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 42 punktą ir 2007 m. kovo 6 d. Sprendimo *Meilicke ir kt.*, C-292/04, Rink. p. I-1835, 26 punktą).

28 Be to, akivaizdu, kad visiško apmokestinimo argumentas leidžia suvokti priežastį, dėl kurios naujoji sistema, susijusi su 50 % pajamų atleidimo nuo mokesčių procedūra, bendrovės rezidentės akcijų turinio akcininkų atžvilgiu buvo įvesta tik 2002 metais. Iš tiesų, kadangi šio tipo bendrovės 2000 m. dar buvo apmokestinamos pelno mokesčiu taikant ankstesnį visiškos atskaitos procedūrą, dėl šios aplinkybės „visiškas apmokestinimas“, kurio siekia Vokietijos vyriausybė, buvo taikomas 2001 m. paskirstytų dividendų atžvilgiu. Tačiau šis argumentas neturėtų būti laikomas reikšmingu paaiškinant bendrovės ne rezidentės akcijų turinio akcininko apmokestinimo 2001 m. būdą. Tokiu atveju „visiškas apmokestinimas“, kurio siekia Vokietijos vyriausybė, bet kuriuo atveju neįmanomas, nes bendrovės ne rezidentės pelnas apmokestinamas kitoje valstybėje narėje.

29 Šiam aiškinimui neturi įtakos aplinkybė, kuria remiasi Vokietijos vyriausybė, kad atitinkamas akcininkas galėtų parduoti savo akcijas po to, kai bendrovė kelerius metus kaupė nepaskirstytą pelną. Ar pelnas būtų kaupiamas, ar ne, tokio akcininko, kaip antai P. Grönfeldt, atveju neįmanomas „visiškas apmokestinimas“, kurio siekia Vokietijos vyriausybė.

30 Todėl iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos neišplaukia, kad sprendimas 2001 m. nustatant akcininko gauto pelno apmokestinimo ribas taikyti 1 % bendrovės ne rezidentės kapitalo, o ne 10 % to paties kapitalo, turėjimo kriterijų buvo būtinas „visiškam apmokestinimui“ užtikrinti.

31 Iš prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad nevienodas požiūris, koks yra pagrindiniame byloje, negali būti laikomas pateisinamu bėtinybe užtikrinti mokesčių sistemos vientisumą.

32 Antra, kalbant apie argumentą, pagal kurį valstybei narei, siekiančiai ilgam laikui įtvirtinti nacionalinį bendrovės pelno mokesčių sistemos suderinamumą su Bendrijos teise ir pašalinti galimo diskriminavimo atvejus, reikalinga tam tikra veikimo laisvė įgyvendinant pereinamąją sistemą, reikia priminti, kad šios veikimo laisvės ribas lemia pagrindinė laisvė, o kalbant apie pagrindinį bylą, laisvo kapitalo judėjimo laikymasis.

33 Net jei pereinamoji sistema, kokia yra pagrindiniame byloje, kalbant apie pelno, gauto pardavus bendrovės rezidentės akcijas, apmokestinimą, gali būti paaiškinama teisėtu siekiu užtikrinti darną perėjimą nuo ankstesnės sistemos prie naujos, tokia aplinkybė savaime neleidžia pateisinti nevienodo požiūrio, koks yra pagrindiniame byloje, sudarant mažiau palankias sąlygas apmokestinant pelną, gautą pardavus bendrovei ne rezidentės akcijas.

34 Todėl iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos išplaukia, kad nevienodas požiūris, koks yra pagrindinėje byloje, negali būti pateisintas privalomu bendrojo intereso pagrindu.

35 Todėl pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: EB 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia valstybės narės teisės aktus, kokie yra pagrindinėje byloje, pagal kuriuos pelnas, gautas 2001 m. pardavus kitoje valstybėje narėje steigtos kapitalo bendrovės akcijas, buvo apmokestinamas jau tuo atveju, jei pardavėjas per ankstesnius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai turėjo mažiausiai 1 % bendrovės kapitalo, o pelnas iš šioje valstybėje narėje steigtos neribotai pelno mokesčiu apmokestinamos kapitalo bendrovės akcijų pardavimo tokiomis pačiomis sąlygomis 2001 m. buvo apmokestinamas, tik jei turėta didelė kapitalo dalis, t. y. mažiausiai 10 %.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

EB 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia valstybės narės teisės aktus, kokie yra pagrindinėje byloje, pagal kuriuos pelnas, gautas 2001 m. pardavus kitoje valstybėje narėje steigtos kapitalo bendrovės akcijas, buvo apmokestinamas jau tuo atveju, jei pardavėjas per ankstesnius penkerius metus tiesiogiai ar netiesiogiai turėjo mažiausiai 1 % bendrovės kapitalo, o pelnas iš šioje valstybėje narėje steigtos neribotai pelno mokesčiu apmokestinamos kapitalo bendrovės akcijų pardavimo tokiomis pačiomis sąlygomis 2001 m. buvo apmokestinamas, tik jei turėta didelė, t. y. mažiausiai 10 % kapitalo dalis.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.